

32000R1980

L 237/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

21.9.2000.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1980/2000
(2000. gada 17. jūlijs)
par pārskatīto Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1992. gada 23. marta Regula (EEK) Nr. 880/92 par Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu ⁽⁴⁾ paredzēja ieviest brīvprātīgu Kopienas ekoetiķetes programmu, lai veicinātu produktus, kas visā savas aprites ciklā mazāk ietekmētu vidi, kā arī lai sniegtu patērētājiem precīzu, nemaldinošu un zinātniski pamatotu informāciju par produktu ietekmi uz vidi.
- (2) Regulas (EEK) Nr. 880/92 18. pantā noteikts, ka vēlākais piecus gadus pēc tās stāšanās spēkā Komisija pārskata programmu, ņemot vērā tās piemērošanā gūto pieredzi, un sniedz attiecīgus šīs regulas grozījumu priekšlikumus.
- (3) Regulas īstenošanas gaitā gūtā pieredze liecina, ka ekoetiķetes piešķiršanas programma jāgroza, lai palielinātu tās efektivitāti, uzlabotu plānošanu un racionalizētu darbību.

⁽¹⁾ OV C 114, 12.4.1997., 9. lpp. un OV C 64, 6.3.1999., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 296, 29.9.1997., 77. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1998. gada 13. maija atzinums (OV C 167, 1.6.1998., 118. lpp.), kas apstiprināts 1999. gada 6. maijā, Padomes 1999. gada 11. novembra kopējā nostāja (OV C 25, 28.1.2000., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 15. marta lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Padomes 2000. gada 29. jūnija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 99, 11.4.1992., 1. lpp.

- (4) Brīvprātīgās un selektīvās Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmas pamatmērķi palikuši nemainīgi; svarīgs programmas uzdevums būtu dot patērētājiem ieteikumus par produktiem, kas visā to aprites ciklā varētu mazāk ietekmēt vidi, un informēt par to, kādi produktu ar etiķetēm aspekti veicina vides aizsardzību.
- (5) Lai Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu pieņemtu plašāka sabiedrība, ir būtiski, lai vides aizsardzības NVO un patērētāju organizācijas ieņemtu svarīgu lomu un aktīvi iesaistītos Kopienas ekoetiķetes kritēriju izstrādāšanā un definēšanā.
- (6) Patērētājiem jāskaidro, ka ar ekoetiķeti apzīmē tādus produktus, kas varētu mazāk nelabvēlīgi ietekmēt vidi salīdzinājumā ar citiem produktiem tajā pašā produktu grupā, neietekmējot normatīvās prasības, ko piemēro produktiem Kopienas vai valstu līmenī.
- (7) Programmai būtu jāaptver produkti un vides aspekti, kas ir svarīgi gan iekšējā tirgus, gan vides aizsardzības jomā; šajā regulā termins "produkti" ietver arī pakalpojumus.
- (8) Ekoetiķetes kritēriju izstrādes procedūras un metodes jāatjauno saskaņā ar zinātnes un tehnikas attīstību, kā arī šajā jomā gūto pieredzi, lai nodrošinātu atbilstību starptautiski atzītiem standartiem, kurus veido šajā jomā.
- (9) Jāprecizē principi, pēc kuriem nosaka ekoetiķetes selektivitātes līmeni, lai programmu varētu īstenot konsekventi un efektīvi.
- (10) Ekoetiķetē būtu jāiekļauj vienkārša, precīza, nemaldinoša un zinātniski pamatota informācija par galvenajiem ekoloģiskajiem aspektiem, ko ņem vērā, ekoetiķeti piešķirot, lai patērētājs varētu izdarīt apzinātu izvēli.

- (11) Ekoetiķetes piešķiršanas dažādos posmos, jācenšas nodrošināt efektīvu resursu izmantošanu un augstu vides aizsardzības līmeni.
- (12) Ekoetiķetē jānodrošina plašāka informācija par tās piešķiršanas iemesliem, lai patērētāji labāk izprastu etiķetes piešķiršanas nozīmi.
- (13) Ilgtermiņā ekoetiķetes piešķiršanas programmai jāklūst par galvenokārt pašfinansējošu programmu. Dalībvalstu finanšu ieguldījumus nevajadzētu palielināt.
- (14) Lai nodrošinātu programmas efektīvu un neitrālu piemērošanu, ekoetiķetes kritēriju, kā arī vērtēšanas un pārbaudes prasību izstrādi un pārskatīšanu jāuztic veikt piemērotai iestādei — Eiropas Savienības Ekoetiķešu pārvaldei (ESEP); ES Ekoetiķešu pārvaldē jābūt jāiekļauj kompetentām organizācijām, ko dalībvalstis jau izraudzījušas atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 880/92 9. pantam, kā arī apspriežu forumam, kurā vienmērīgi būtu pārstāvētas visas ieinteresētās puses.
- (15) Jānodrošina, ka Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programma ir konsekventa un koordinēta ar Kopienas vides aizsardzības politikas prioritātēm un ar citām Kopienas etiķešu vai kvalitātes sertificēšanas programmām, piemēram, tām, kas ieviestas saskaņā ar Padomes 1992. gada 22. septembra Direktīvu 92/75/EEK par norādēm un par produktu standarta informāciju uz sadzīves ierīču etiķetēm par enerģijas vai citu resursu patēriņu⁽¹⁾ un Padomes 1991. gada 24. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un attiecīgām norādēm uz lauksaimniecības produktiem un pārtiku⁽²⁾.
- (16) Dalībvalstīm ļauj turpināt jau pastāvošas ekoetiķešu programmas vai ieviest jaunas programmas, vienlaikus veicot pasākumus, lai Kopienā nodrošinātu Kopienas ekoetiķešu un citu ieviestu ekoetiķešu programmu koordinēšanu, lai veicinātu kopējos mērķus attiecībā uz saimniecisku patēriņu.
- (17) Jānodrošina programmas īstenošanas pārskatāmība un atbilstība attiecīgiem starptautiskiem standartiem, lai atvieglotu trešo valstu ražotāju un eksportētāju ienākšanu un dalību programmā.
- (18) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgās normas būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu

1999/468/EK, kas nosaka Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.

- (19) Iepriekš uzskaitīto iemeslu dēļ Regula (EEK) Nr. 880/92 jāaizstāj ar šo regulu, lai visefektīvākajā veidā ieviestu pārskatītos noteikumus, tajā pašā laikā paredzot atbilstīgus pārejas noteikumus, kas nodrošinātu kontinuitāti un vienmērīgu pāreju no vienas regulas uz otru,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķi un principi

1. Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmas (še turpmāk — "programma") mērķis ir veicināt produktus, kas varētu mazāk nelabvēlīgi ietekmēt vidi salīdzinājumā ar citiem produktiem tajā pašā produktu grupā, tādējādi veicinot efektīvu resursu izmantošanu un vides aizsardzību. Šo mērķi plānots sasniegt, par minētajiem produktiem sniedzot patērētājiem precīzu, nemaldinošu un zinātniski pamatotu informāciju.

Šajā regulā:

- termins "produkti" aptver visas preces un pakalpojumus,
- termins "patērētāji" ietver profesionālus pircējus.

2. Ietekmi uz vidi apzina, visā produkta aprites ciklā vērtējot produkta mijiedarbību ar vidi, tostarp, enerģijas un dabas resursu izmantošanu.

3. Dalība programmā neietekmē Kopienas tiesību vai valstu tiesību normas vides aizsardzības vai citās jomās, ko piemēro dažādiem preču aprites posmiem, un attiecīgos gadījumos arī pakalpojumiem.

4. Programmu īsteno saskaņā ar Līgumu noteikumiem, tostarp, saskaņā ar piesardzības principu, dokumentiem, kas pieņemti atbilstīgi Līgumiem un Kopienas vides aizsardzības politikai, kā tas noteikts Kopienas politikas un rīcības programmā Vides un noturīgas attīstības jomā (Piektā rīcības programma), kas ieviesta ar 1993. gada 1. februāra rezolūciju⁽⁴⁾, un programmu saskaņo ar citiem etiķešu vai kvalitātes sertifikātu piešķiršanas pasākumiem un citām programmām, piemēram, un jo īpaši, ar Kopienas Enerģijas etiķetes piešķiršanas programmu, kas ieviesta ar Direktīvu 92/75/EEK, un Bioloģiskās lauksaimniecības programmu, kas ieviesta ar Regulu (EEK) Nr. 2092/91.

⁽¹⁾ OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1804/1999 (OV L 222, 24.8.1999., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Kopienas ekoetiķeti var piešķirt Kopienā pieejamiem produktiem, kas atbilst 3. pantā minētām būtiskām vides aizsardzības prasībām un 4. pantā minētiem ekoetiķetes piešķiršanas kritērijiem. Ekoetiķetes piešķiršanas kritērijus nosaka katrai produktu grupai.

Produktu grupa nozīmē preces vai pakalpojumus, ko izmanto līdzīgiem mērķiem un kas ir ekvivalenti no lietošanas un patērētāju uztveres viedokļa.

2. Lai kādu produktu grupu iekļautu programmā, tai jāatbilst šādiem nosacījumiem:

- produktu grupas noiets un tirdzniecība iekšējā tirgū sastāda vērā ņemamu apjomu;
- grupas produkti to aprites cikla vienā vai vairākos posmos atstāj vērā ņemamu ietekmi uz vidi, kas ir vai nu globāla, vai reģionāla mēroga ietekme un/vai vispārēja ietekme;
- grupas produkti, patērētājiem tos izvēloties apzināti, potenciāli varētu nodrošināt vides aizsardzības uzlabojumus, kā arī mudinātu ražotājus vai pakalpojumu sniedzējus gūt konkurences priekšrocības, piedāvājot ekoetiķetes prasībām atbilstīgus produktus; un
- vērā ņemamu daļu no produktu grupas realizācijas apjoma pārdod galīgam patērētājam vai izmantošanai.

3. Produktu grupu var sīkāk iedalīt apakšgrupās, attiecīgi pielāgojot ekoetiķetes piešķiršanas kritērijus, ja tas vajadzīgs produktiem piemītošo īpašo iezīmju dēļ, kā arī, lai veicinātu ekoetiķetes iespējas panākt vides aizsardzības uzlabojumus.

Ekoetiķetes piešķiršanas kritēriji, kas atteicas uz vienas produktu grupas dažādām apakšgrupām un kas iekļauti vienā un tajā pašā kritēriju dokumentā, ko publicē atbilstīgi 6. panta 5. punktam, ir piemērojami vienlaikus.

4. Ekoetiķeti nevar piešķirt vielām vai preparātiem, kas klasificēti kā ļoti toksiski, toksiski, bīstami videi, kancerogēni, toksiski reprodukcijai vai mutagēni saskaņā ar Padomes Direktīvu 67/548/EEK⁽¹⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/45/EK⁽²⁾, kā arī precēm, kuru ražošanas procesi varētu nopietni kaitēt cilvēkiem un/vai videi vai kuru parastā izmantošana varētu būt kaitīga patērētājam.

5. Šī regula neattiecas uz pārtiku, dzērieniem, farmaceitiskiem līdzekļiem un medicīnas ierīcēm, kas definētas Padomes Direktīvā

⁽¹⁾ OV 196, 16.8.1967., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/33/EK (OV L 199, 30.7.1999., 57. lpp.).

⁽²⁾ OV L 200, 30.7.1999., 1. lpp.

93/42/EEK⁽³⁾ un ko paredzēts izmantot tikai profesionāliem nolūkiem vai tikai pēc medicīnas profesionāļa receptes vai tā uzraudzībā.

3. pants

Ekoloģiskās prasības

1. Ekoetiķeti var piešķirt produktiem, kuru iezīmes ļauj tiem ievērojami veicināt uzlabojumus būtiskos vides aspektos, kuri saistīti ar 1. pantā noteiktiem mērķiem un principiem. Minētos vides aspektus nosaka, izmantojot I pielikumā doto indikatīvo vērtējuma paraugu un ievērojot II pielikumā aprakstītās metodiskās prasības.

2. Piemēro šādus noteikumus:

- vērtējot salīdzinošos uzlabojumus, ņem vērā neto starpību starp plusiem un mīnusiem vides aizsardzības jomā, tostarp, veselības aizsardzības un drošības aspektus saistībā ar to, kā attiecīgie produkti tikuši pielāgoti katrā aprites posmā. Tāpat vērtējumā ņem vērā iespējamus plusus videi, attiecīgos produktus izmantojot;
- būtiskos vides aspektus nosaka, apzinot vides ietekmes kategorijas, kurās vērtējais produkts no aprites cikla viedokļa sniedz vislielākos uzlabojumus, un no tādiem būtiskiem aspektiem izraugās aspektus ar vislielāko iespēju panākt uzlabojumus;
- preču aprites cikla pirmsražošanas posms ietver izejmateriālu ieguvu vai ražošanu un apstrādi, kā arī enerģijas ražošanu. Minētos aspektus ņem vērā tādā mērā, kādā tas ir tehniski iespējams.

4. pants

Ekoetiķetes piešķiršanas kritēriji un vērtēšanas un pārbaudes prasības

1. Ekoetiķetes piešķiršanas īpašos kritērijus nosaka katrai produktu grupai. Kritērijos paredz prasības, kas, lai saņemtu ekoetiķeti, jāievēro attiecībā uz katru 3. pantā minēto būtisko vides aspektu, tostarp prasības attiecībā uz produktu piemērotību patērētāju vajadzību apmierināšanai.

2. Piemērojot kritērijus, cenšas nodrošināt produktu atlasītiem šādiem principiem:

- vai kritēriju spēkā esamības laikā produkta izredzes izplatīties Kopienas tirgū ir pietiekami lielas, lai panāktu vides aizsardzības uzlabojumus patērētāju izvēles dēļ;
- atlasīti kritērijos ņem vērā pielāgojumu tehnisko un ekonomisko iespējamību tā, lai varētu piemēroties tiem pamatoti paredzētā termiņā;

⁽³⁾ OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/79/EK (OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.).

c) atlases kritērijus nosaka, lai sasniegtu maksimālas iespējas vides uzlabošanai.

3. Prasības, pēc kurām vērtē konkrētu produktu atbilstību ekoetiķetes kritērijiem un pēc kurām pārbauda ekoetiķetes izmantošanas apstākļus, kas minēti 9. panta 1. punktā, nosaka katrai produktu grupai vienlaikus ar ekoetiķetes kritērijiem.

4. Kritēriju spēkā esamības termiņu un vērtēšanas un pārbaudes prasības nosaka katrā ekoetiķetes kritēriju kopā katrai produktu grupai.

Ekoetiķetes kritērijus, kā arī ar tiem saistītās vērtēšanas un pārbaudes prasības pārskata laikus pirms katrai produktu grupai piemēroto kritēriju termiņa izbeigšanās un pēc pārbaudes sniedz priekšlikumus kritērijus turpināt piemērot, atcelt vai pārskatīt.

5. pants

Darba plāns

Saskaņā ar 1. pantā paredzētiem mērķiem un principiem viena gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija izstrādā Kopienas ekoetiķetes darba plānu, iepriekš to apspriežot ar 13. pantā aprakstīto Eiropas Savienības Ekoetiķešu pārvaldi (še turpmāk — "ESEP") un ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru. Darba plānā paredz programmas izstrādes stratēģiju, kas turpmākiem trim gadiem nosaka

- mērķus, ko ar programmu centīsies sasniegt attiecībā uz vides uzlabojumiem un attiecīgo produktu izplatīšanu tirgū,
- neizsmēlošu sarakstu ar produktu grupām, kas uzskatāmas par Kopienas rīcības prioritātēm,
- plānus programmas koordinēšanai un sadarbībai ar citām ekoetiķešu piešķiršanas programmām dalībvalstīs.

Darba plānā īpašu uzmanību pievērš kopīgu rīcību izstrādei, lai veicinātu produktus ar ekoetiķetēm, kā arī lai ieviestu mehānismu informācijas apmaiņai par jau pastāvošām produktu grupām un turpmāk marķētām produktu grupām valstu un Eiropas Savienības līmenī.

Tāpat darba plānā paredz arī pasākumus stratēģijas īstenošanai un apraksta plānoto programmas finansēšanas kārtību.

Darba plānā min arī pakalpojumus, kuriem programmu nepiemēro, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, kas paredz organizāciju brīvprātīgu piedalīšanos Kopienas Vides aizsardzības vadības un kontroles sistēmā (EMAS).

Darba plānu periodiski pārskata. Pirmajā darba plāna pārskatā iekļauj ziņojumu par to, kā īstenoti plāni Kopienas programmas koordinēšanai un sadarbībai ar valstu ekoloģisko etiķešu sistēmām.

6. pants

Ekoetiķetes kritēriju izstrādes procedūras

1. Ekoetiķetes piešķiršanas nosacījumus definē konkrētām produktu grupām.

Īpašus ekoloģijas kritērijus katrai produktu grupai un tādu kritēriju termiņus nosaka, ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru un pēc konsultēšanās ar ESEP.

2. Komisija procedūru uzsāk vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc ESEP lūguma. Komisija ESEP piešķir pilnvaras izstrādāt un periodiski pārskatīt ekoetiķetes kritērijus un ar tiem saistītās vērtēšanas un pārbaudes prasības, ko piemēro produktu grupām, uz kurām attiecas šī regula. Pilnvarās paredz šā darba pabeigšanas termiņu.

Izstrādājot pilnvaru, Komisija pienācīgi ņem vērā

- 5. pantā aprakstīto darba plānu,
- II pielikumā aprakstītās metodes prasības.

3. Pamatojoties uz minēto pilnvaru, ESEP izstrādā ekoetiķetes kritērijus konkrētai produktu grupai un vērtēšanas un pārbaudes prasības, kas ar tiem saistītas, atbilstīgi 4. pantam un IV pielikumam, ņemot vērā rezultātus, kādi gūti, veicot II pielikumā minēto priekšizpēti un tirgus izpēti, aprītes cikla apsvērumus un uzlabojumu analīzi.

4. Komisiju informē par 3. punktā minēto kritēriju projektiem un lemj,

- vai pilnvara tikusi izpildīta un vai izstrādātos kritērijus atbilstīgi 17. pantam var iesniegt regulatīvajai komitejai, vai
- pilnvara nav tikusi izpildīta, vai un ESEP darbs pie kritēriju izstrādes jāturpina.

5. Komisija ekoetiķetes kritērijus un to pārskatītos variantus publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* (L sērijā).

7. pants

Ekoetiķetes piešķiršana

1. Pieteikumus ekoetiķetes saņemšanai var iesniegt ražotāji, importētāji, pakalpojumu sniedzēji, tirgotāji un mazumtirgotāji. Tirgotāji un mazumtirgotāji pieteikumus var iesniegt tikai par tādiem produktiem, ko tie laiž tirgū ar savām preču zīmēm.

2. Pieteikums var attiekties uz produktiem, ko laiž tirgū ar vienu vai vairākām preču zīmēm. Jauni pieteikumi nav jāiesniedz, ja izmaiņas produktu iezīmēs neietekmē kritēriju ievērošanu. Tomēr par būtiskām izmaiņām jāinformē kompetentās iestādes.

3. Pieteikumus kompetentām iestādēm iesniedz atbilstīgi šādiem nosacījumiem:

- a) ja produkta izcelsme ir tikai vienā dalībvalstī, tad pieteikumu iesniedz attiecīgās dalībvalsts kompetentai iestādei;
- b) ja viena veida produkta izcelsme ir vairākās dalībvalstīs, tad pieteikumu var iesniegt kompetentai iestādei kādā no attiecīgām dalībvalstīm. Tādos gadījumos, pieteikumu vērtējot, attiecīgā kompetentā iestāde konsultējas ar citu iesaistīto dalībvalstu kompetentām iestādēm;
- c) ja produkta izcelsme ir ārpus Kopienas, tad pieteikumu var iesniegt kompetentai iestādei jebkurā dalībvalstī, kurā produkts ticis laists tirgū vai to plānots laist tirgū.

4. Lēmumu par ekoetiķetes piešķiršanu pēc pieteikuma saņemšanas kompetentā iestāde pieņem pēc tam, kad

- a) pārbaudīts, vai produkts atbilst kritērijiem, ko publicē saskaņā ar 6. panta 5. punktu;
- b) pārbaudīts, vai pieteikums atbilst vērtēšanas un pārbaudes prasībām, un
- c) vajadzības gadījumos notikušas apspriedes ar kompetentajām organizācijām saskaņā ar 3. punktu.

5. Ja ekoetiķetes piešķiršanas kritēriji paredz ražošanas iekārtu atbilstību noteiktām prasībām, tad tādas prasības jāievēro visās ražotnēs, kur ražo attiecīgo produktu.

6. Kompetentās iestādes atzīst testus un pārbaudes, ko veikušas iestādes, kas akreditētas atbilstīgi EN 45 000 sērijas standartiem vai ekvivalentiem starptautiskiem standartiem. Kompetentās iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu vērtēšanas un pārbaudes procedūru efektīvu un konsekventu īstenošanu.

8. pants

Ekoetiķete

Ekoetiķete atbilst III pielikumā dotajai formai. Vides informācijas saturu katrā produktu grupā un tādas informācijas norādes veidu ekoetiķetē iekļauj kritērijos, ko izstrādā saskaņā ar 6. pantu. Informācijai vienmēr jābūt skaidrai un saprotamai.

Komisija līdz 2005. gada 24. septembrim apspriežas ar valstu patērētāju organizācijām, kuras pārstāvētas Patērētāju komitejā, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 95/260/EK ⁽¹⁾, lai vērtētu, cik efektīvi ekoetiķete, kā arī papildu informācija, apmierina patērētāju vajadzības. Pamatojoties uz šādu vērtējumu un

(1) OV L 162, 13.7.1995., 37. lpp.

ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru, Komisija atbilstīgi groza prasības attiecībā uz informāciju, kas norādāma ekoetiķetē.

9. pants

Lietošanas nosacījumi

1. Kompetentā iestāde ar ekoetiķetes pretendentu slēdz līgumu, kurā paredz etiķetes lietošanas nosacījumus. Nosacījumos ietver arī noteikumus par etiķetes lietošanas atļaujas atsaukšanu. Ja tiek pārskatīti kādam produktam piemērojamie ekoetiķetes kritēriji, tad attiecīgi pārskata arī etiķetes lietošanas atļauju un līgumu pārskata vai izbeidz. Līgumā paredz, ka dalība programmā neierobežo Kopienas vai valstu tiesību ekoloģiskās vai citas normatīvas prasības, ko piemēro dažādiem preču aprites posmiem un attiecīgos gadījumos arī pakalpojumiem.

Lai to veicinātu, saskaņā ar 17. pantā paredzēto procedūru pieņem standarta līguma formu.

2. Ekoetiķeti nedrīkst lietot vai uz to atsaukties reklāmās, pirms tā tikusi piešķirta, un pēc piešķiršanas to var lietot tikai attiecībā uz konkrēto produktu.

Aizliegts nepatiesi vai maldinoši reklamēt vai lietot jebkādas citas etiķetes vai logotipus, ko varētu sajaukt ar Kopienas ekoetiķeti, kas ieviesta ar šo regulu.

10. pants

Ekoetiķetes popularizēšana

Dalībvalstis un Komisija sadarbībā ar ESEP locekļiem popularizē Kopienas ekoetiķetes lietošanu, organizējot izpratnes veidošanu un informācijas kampaņas patērētājiem, ražotājiem, tirgotājiem, mazumtirgotājiem un plašai sabiedrībai, tādējādi atbalstot programmas attīstību.

Lai veicinātu etiķetētu produktu lietošanu, Komisija, pārējās Kopienas iestādes, kā arī valstu publisko tiesību iestādes, neierobežojot Kopienas tiesības, rāda piemēru, nosakot savas prasības attiecībā uz produktiem.

11. pants

Citas ekoetiķešu piešķiršanas programmas dalībvalstīs

Komisija un dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu šīs Kopienas programmas saskaņošanu ar dalībvalstu programmām, jo īpaši, izvēloties produktu grupas, kā arī izstrādājot un pārskatot Kopienas un valstu līmeņa kritērijus. Tādā nolūkā, ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru, veic sadarbības un koordinācijas pasākumus, arī, *inter alia*, pasākumus, kas paredzēti darba plānā, kurš izstrādāts saskaņā ar 5. pantu.

Ja kādam produktam piešķirta gan Kopienas ekoetiķete, gan kādas valsts etiķete, tad abus logotipus uz produkta izvietoj blakus.

Šajā ziņā dalībvalstīs jau pastāvošas vai jaunas ekoetiķešu programmas var turpināt darboties līdztekus Kopienas programmai.

12. pants

Izmaksas un maksājumi

Par katru ekoetiķetes piešķiršanas pieteikumu iekasē maksu, kas atbilst pieteikuma apstrādes izmaksām.

Ekoetiķetes pieteikuma iesniedzēji maksā arī ikgadējus lietošanas maksājumus.

Pieteikuma maksas un ikgadējo maksājumu apmēru nosaka saskaņā ar V pielikumu un ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru.

13. pants

Eiropas Savienības Ekoetiķešu pārvalde

Komisija izveido Eiropas Savienības Ekoetiķešu pārvaldi (ESEP), kurā ietilpst 14. pantā minētās kompetentās iestādes un 15. pantā minētais apspriežu forums. ESEP arī saskaņā ar 6. pantu izstrādā un pārskata ekoetiķetes kritērijus un vērtēšanas un pārbaudes prasības.

ESEP reglamentu izstrādā Komisija saskaņā ar 17. pantā paredzēto procedūru un ņemot vērā IV pielikumā aprakstītos procedūru principus.

14. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tiek izraudzīta un darbojas viena vai vairākas iestādes (še turpmāk — "kompetentā iestāde" vai "kompetentās iestādes"), kas atbild par šajā regulā paredzēto uzdevumu veikšanu. Ja tiek izraudzītas vairākas kompetentās iestādes, tad attiecīgā dalībvalsts nosaka to pilnvaras un tām piemērojamās koordinācijas prasības.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka

- a) kompetento iestāžu sastāvs nodrošina to neatkarību un neitralitāti;
- b) kompetento iestāžu reglamentu valsts līmenī nodrošina visu ieinteresēto pušu aktīvu iesaistīšanos un pietiekamu pārskatāmības līmeni;
- c) kompetentās iestādes pareizi piemēro šīs regulas noteikumus.

15. pants

Apspriežu forums

Komisija nodrošina, ka ESEP, veicot savas funkcijas, katrā produktu grupā ļauj vienmērīgi piedalīties visām ieinteresētām

pusēm, kas saistītas ar konkrēto produktu grupu, piemēram, ražotājiem un pakalpojumu sniedzējiem, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem, amatniekiem un to arodorganizācijām, arodbiedrībām, tirgotājiem, mazumtirgotājiem, importētājiem, vides aizsardzības grupām un patērētāju organizācijām. Minētās puses tiek apspriežu forumā. Forumā reglamentu izstrādā Komisija saskaņā ar 17. pantā paredzēto procedūru.

16. pants

Pielāgošana tehnikas attīstībai

Šīs regulas pielikumus, ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru, var pielāgot tehnikas attīstībai, tostarp starptautiskās standartizācijas attīstībai.

17. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja izdarīta atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

18. pants

Pārkāpumi

Šīs regulas noteikumu neievērošanas gadījumā dalībvalstis veic piemērotus normatīvus vai administratīvus pasākumus un ziņo par tiem Komisijai.

19. pants

Pārejas noteikumi

Ar šo tiek atcelta Regula (EEK) Nr. 880/92. Tomēr minēto regulu turpina piemērot līgumiem, kas noslēgti saskaņā ar tās 12. panta 1. punktu. Lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 880/92, paliek spēkā, līdz tos pārskata vai izbeidzas to darbības termiņš.

20. pants

Pārskatīšana

Komisija programmu pārskata pirms 2005. gada 24. septembra, ņemot vērā programmas darbības laikā gūto pieredzi.

Vajadzības gadījumā Komisija sniedz šīs regulas grozījumu priekšlikumus.

21. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2000. gada 17. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. GLAVANY

II PIELIKUMS

EKOETIĶETES KRITĒRIJU IZSTRĀDES METODES

Ievads

Galveno vides aspektu apzināšana un izvēle un ekoetiķetes kritēriju izstrāde sastāv no šādiem posmiem:

- priekšizpēte un tirgus izpēte,
- aprites cikla apsvērumi,
- uzlabojumu analīze,
- kritēriju priekšlikumi.

Priekšizpēte un tirgus izpēte

Priekšizpētē un tirgus izpētē analizē dažādus produktu grupu veidus Kopienas tirgū, ražošanas vai piegādes, importa un pārdošanas apjomus un tirgus struktūru dalībvalstīs. Analizē arī iekšējo un ārējo tirdzniecību.

Vērtē patērētāju uztveri, dažādu produktu veidu funkcionālās atšķirības un vajadzību produktu grupas iedalīt apakšgrupās.

Aprites cikla apsvērumi (ACA)

Apsverot produkta aprites ciklu, ko dara saskaņā ar starptautiski atzītām metodēm un standartiem, definē galvenos vides aspektus, kam būs jāizstrādā kritēriji. Vajadzības gadījumā ņem vērā EN ISO 14040 un ISO 14024 principus.

Uzlabojumu analīze

Uzlabojumu apsvērumos cita starpā ņem vērā šādus aspektus:

- vides uzlabojumu teorētiskās iespējas saistībā ar iespējamām tirgus struktūras izmaiņām. Šīs analīzes pamatā ir uzlabojumu vērtēšana no aprites cikla apsvērumu viedokļa,
- tehniskā, rūpnieciskā un ekonomiskā iespējamība un izmaiņas tirgū,
- patērētāju attieksme, uztvere un priekšrocības, kas varētu ietekmēt ekoetiķetes efektivitāti.

Kritēriju priekšlikumi

Galīgajā ekoloģijas kritēriju priekšlikumā ņem vērā būtiskus vides aizsardzības aspektus, kas saistīti ar konkrēto produktu grupu.

III PIELIKUMS


EKOETIĶETES APRAKSTS

Ekoetiķetes forma

Ekoetiķeti piešķir produktiem, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti attiecībā uz visiem izvēlētajiem vides aizsardzības pamataspektiem. Ekoetiķetē iekļauj informāciju patērētājiem saskaņā ar 8. pantu un turpmāk aprakstīto kārtību.

Etiķete sastāv no divām ailēm — 1. ailes un 2. ailes, kas izkārtotas šādi:

2. ailē sniedz informāciju par ekoetiķetes piešķiršanas iemesliem. Tādai informācijai jābūt saistītai vismaz ar vienu,

<p style="text-align: center;">EIROPAS SAVIENĪBAS EKOETIĶETE</p>  <p style="text-align: center;">Piešķir precēm un pakalpojumiem, kas atbilst ES ekoetiķetes programmas vides aizsardzības prasībām</p> <p style="text-align: center;"><i>Licences reģistrācijas numurs:</i></p>	<p style="text-align: center;">*</p> <p style="text-align: center;">*</p> <p style="text-align: center;">*</p>
--	--

1. aile

2. aile

bet ne vairāk kā ar trim aspektiem, kas raksturo ietekmi uz vidi. Informācijas veids ir īss, vārdisks apraksts.

Piemērs

*	zems gaisa piesārņošanas līmenis
*	enerģijas taupība
*	pazemināta toksicitāte

Abas ailes praktisku apsvērumu dēļ var apvienot, un gadījumos, kad uz mazām precēm nav pietiekami daudz vietas, 2. aili uz kāda preces komponenta var izlaist ar nosacījumu, ka pilna etiķete tiek izvietota uz citiem ar precī saistītiem komponentiem. Piemēram, uz paša produkta var izvietot tikai 1. aili, ja pilnā etiķete tiek izvietota citviet — vai nu uz iepakojuma, vai informācijas bukletos vai citos materiālos, ko piedāvā tirdzniecības vietā.

IV PIELIKUMS

PROCEDŪRU PRINCIPI, SASKAŅĀ AR KURIEM IZSTRĀDĀ EKOETIĶETES KRITĒRIJUS

Izstrādājot ekoetiķetes kritērijus un ar tiem saistītās vērtēšanas un pārbaudes prasības, piemēro šādus principus.

1. Ieinteresēto pušu iesaistīšana

- a) Lai izstrādātu ekoetiķetes kritērijus katrai produktu grupai, ESEP struktūrā veido īpašu *ad hoc* darba grupu, kurā iesaista ieinteresētās puses, kas minētas 15. pantā, un kompetentās iestādes, kas minētas 14. pantā.
- b) Ieinteresētās puses iesaista vides aizsardzības pamataspektu apzināšanā un izvēlē, jo īpaši šādos posmos:
 - i) priekšizpēte un tirgus izpēte;
 - ii) aprites cikla apsvērumi;
 - iii) uzlabojumu analīze;
 - iv) kritēriju priekšlikumi.

Šī procesa laikā tiek darīts viss iespējamais, lai panāktu vienprātību, cenšoties sasniegt galveno mērķi — augsta līmeņa vides aizsardzību.

Pirms katras *ad hoc* darba grupas sanāksmes dalībniekiem laikus izsūta darba dokumentus, kuros apkopoti galvenie katra posma secinājumi.

2. Konsultāciju atklātums un pārskatāmība

- a) Izdod un publicē gala ziņojumu, kurā informē par galvenajiem rezultātiem. Interesentiem dara pieejamus arī starpposmu dokumentus, kuros atspoguļo dažādo darba posmu rezultātus, un ņem vērā iesniegtos komentārus.
- b) Par ziņojuma saturu organizē atklātas konsultācijas. Pirms kritēriju iesniegšanas komitejai, ievērojot 17. pantā paredzēto procedūru, tiek atlicinātas vismaz 60 dienas komentāru iesniegšanai par kritēriju projektu. Izskata pilnīgi visus iesniegtos komentārus. Pēc pieprasījuma sniedz arī informāciju par to, kā komentāri tikuši ņemti vērā.
- c) Ziņojumā iekļauj kopsavilkumu un pielikumus, kuros sniedz sīkus inventarizācijas aprēķinus.

3. Konfidencialitāte

Konfidencialai informācijai, ko iesniedz fiziskas personas, publiskas organizācijas, privāti uzņēmumi, interešu grupas vai citas puses, tiek nodrošināta aizsardzība.

V PIELIKUMS

MAKSĀJUMI

1. Maksa par pieteikuma iesniegšanu

Par katru ekoetiķetes piešķiršanas pieteikumu iekasē maksu, kas attiecas uz pieteikuma apstrādes izmaksu segšanai. Nosaka minimālo un maksimālo maksu.

Maksu par pieteikumiem, ko pieņem no maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽¹⁾, kā arī no attīstības valstu produktu ražotājiem vai pakalpojumu sniedzējiem, samazina vismaz par 25 %.

2. Ikgadējie maksājumi

Katrs pretendents, kuram piešķirta ekoetiķete, veic ikgadējus maksājumus par etiķetes izmantošanu kompetentajai iestādei, kura etiķeti piešķirusi.

Ikgadējā maksājuma laikposmu sāk skaitīt no dienas, kurā pretendents piešķirta ekoetiķete. Ikgadējo maksājumu aprēķina, pamatojoties uz produkta ar ekoetiķeti gada noietu Kopienā. Nosaka minimālo un maksimālo maksājumu.

Ikgadējo maksājumu, ko pieņem no maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽¹⁾, kā arī no attīstības valstu produktu ražotājiem vai pakalpojumu sniedzējiem, samazina vismaz par 25 %.

Ikgadējo maksājumu papildu atlaides piešķir arī tiem pretendentiem, kuri jau saņēmuši EMAS vai ISO 14001 sertifikātus.

Citas ikgadējo maksājumu atlaides vajadzības gadījumā var piešķirt atbilstīgi 17. panta noteikumiem.

3. Testu un pārbaudes izmaksas

Ne maksā par pieteikumiem, ne ikgadējos maksājumos nav iekļautas testu un pārbaudes izmaksas, kuras varētu rasties saistībā ar produktiem, par kuriem iesniedz pieteikumus. Testu un pārbaudes izmaksas sedz pretendenti.

Izstrādājot vērtēšanas un pārbaudes prasības, ievēro principu, ka izmaksām jābūt pēc iespējas zemām. Tas ir sevišķi svarīgi tādēļ, lai Kopienas ekoetiķetes programmā mudinātu piedalīties mazos un vidējos uzņēmumus, tādējādi veicinot programmas plašāku izplatību.

⁽¹⁾ Mazie un vidējie uzņēmumi, kas definēti Komisijas Ieteikumā 96/280/EK (OV L 107, 30.4.1996., 4. lpp.).